

หลวงปู่เล่าไว้

หลวงปู่บุดดา ถาวโร

โพสท์ในลานธรรมเสวนาโดยคุณ : แสงธรรม [18 ม.ค. 2545] กระทั่ง

004107 –

เนื้อความ :

จากหนังสือ "หลวงปู่เล่าไว้: รวมประวัติและพระธรรมคำสอน ของหลวงปู่บุดดา
ถาวโร"

หลวงปู่บุดดา ถาวโร

วัดกลางชูศรีเจริญสุข อำเภอบางระจัน จังหวัด

สิงห์บุรี

เกิด: ตรงกับวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช

๒๔๓๓

ละสังขาร : ตรงกับวันที่ ๑๒ มกราคม

พุทธศักราช ๒๕๓๓

สิริรวมอายุ ๑๐๑ ปี ๗ วัน ๗๓ พรรษา

สุปฏิปันโน ภควโต สาวกสงฆ์, สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด
ปฏิบัติตรงแล้ว

อุสุปฏิปันโน ภควโต สาวกสงฆ์, สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด
ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายปฏิปันโน ภควโต สาวกสง
โฆ, สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด

ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์
แล้ว

สามจีปฏิปันโน ภควโต สาวกสงฆ์, สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด

โหม,	ปฏิบัติสมควรแล้ว
ยทิท	ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ
จตุตถา ปุริสชุกานี อญฺฐ ปุริสปุค คลา,	คู่แห่งบุรุษสี่คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้แปดบุรุษ
เอส ภควโต สาวกสงฺโฆ,	นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค เจ้า
อาหุเนยฺโย	เป็นสงฆ์ควรแก่การสักการะที่เขานำมา บูชา
ปาหุเนยฺโย	เป็นสงฆ์ควรแก่การสักการะที่เขาจัดไว้ ต้อนรับ
ทกฺขิณเณยฺโย	เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน
อณฺชลิกรณิโย,	เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี
อนุตฺตรํ ปุณฺณกฺเขตฺตํ โลกสุสาคิ.	เป็นเนื่อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่ง กว่า
สงฺฆสมุสาหสมฺมิ ทาโส ว สงฺโฆ เม ตานิ กิสฺสโร	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์ พระสงฆ์ เป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า
สงฺโฆ ทุกฺขสฺส ฆาตา จ วิชิตา จ หิตสฺส เม	พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
สงฺฆสมุสาห์ นิยุยาเทมิสริณฺ ชีวิตญฺจิทํ	ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระสงฆ์

วนทนุโตหิ จริตฺตํ สฺกมสฺ
โสปฏิปนฺนํ

ข้าพเจ้าผู้ให้อยู่จักประพฤติดตาม ซึ่งความ
ปฏิบัติดีของพระสงฆ์

นตฺถิ เม สฺรณํ อญฺญํ สฺกโฆ เม
สฺรณํ วรํ

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า

เอเตน สจฺจวชฺเชน วฑฺฒเยยฺยํ สตฺถุ
สาสเน

ด้วยการกล่าวคำสัจนี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญใน
พระศาสนาของพระศาสดา

สฺกมฺ เม วนฺตฺมานนํ ยํ ปุณฺณํ
ปสฺสํ อิทํ

ข้าพเจ้าผู้ให้อยู่ซึ่งพระสงฆ์ ได้ชวนขาย
บุญใดในบัดนี้

สพฺเพปิ อนฺตรายา เม มาเหสุ
ตสฺส เตชสา.

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดช
แห่งบุญนั้น

ปจฺจลา-วิธึชฺชนา

หลวงปู่บุดดา ถาวโร

ทำอย่างไรพ่อแม่ถึงอนุญาตให้อยู่วัด

ครั้งหนึ่งอุบาสิกาท่านหนึ่งสนใจศึกษาปฏิบัติธรรม แต่พ่อแม่ยังไม่ยอมให้ไปอยู่ที่วัด
นาน ๆ เกรงว่าจะไม่ยอมกลับบ้าน จึงกราบเรียนหลวงปู่ว่า "หลวงปู่คะ ทำอย่างไร ? คุณ
พ่อคุณแม่จึงอนุญาตให้อยู่วัดได้ ไหว ๆ ค่ะ"

หลวงปู่ตอบว่า "ก็ชวนให้คุณพ่อคุณแม่ได้มาปฏิบัติธรรมด้วยซิ ถ้าท่านทั้งสองเห็น
ประโยชน์ เห็นคุณค่าของการปฏิบัติธรรมแล้ว ท่านจะสนับสนุนอนุญาตเร็วขึ้น"

"เลื่อมหรือไม่เลื่อม"

แต่ละวันจะมีญาติโยมมากราบหลวงปู่ ตามธรรมเนียม ขอของแจกบ้าง วันหนึ่งมีกลุ่มชายฉกรรจ์มากราบ พร้อมกับขอเหรียญหลวงปู่ ชายคนหนึ่งก็ถามหลวงปู่ว่า "วัตถุมงคลและของต่าง ๆ ที่หลวงปู่แจก ถ้าเก็บไว้นาน ๆ ไป ของจะเสื่อมไหมครับ ?"

หลวงปู่ตอบว่า "ของไม่เสื่อมหรอก นอกจากเราจะเสื่อมศรัทธาจากตัวเอง"

"อยากได้บุญมาก ๆ"

โยมคนหนึ่งเห็นว่า เงินทองเป็นสิ่งหามาได้ด้วยหยาดเหงื่อแรงงาน เวลาจะทำบุญ จึงนึกอยากเลือกทำบุญให้คุ้มค่าเหนื่อย ถ้ามีโอกาส จะเลือกทำกับพระอริยบุคคล เพื่อหวังจะได้บุญมาก ๆ

จะนั่นวันหนึ่งขณะที่ได้ถวายสังฆทาน กำลังอุ้มผ้าไตรถวายแด่พระคุณหลวงปู่ ในใจก็นึกปิติยินดีว่า โอหนอ! วันนี้ฉันโชคดีจังเลยที่จะได้ทำบุญกับพระอรหันต์ บุญที่ได้ย่อมมากเป็นพิเศษ แค่นี้ในใจเท่านั้น หลวงปู่มองหน้าแล้วพูดว่า

"ผู้รับหมคกิเลส ผู้ถวายก็ต้องหมคกิเลสด้วยนะ จึงจะได้บุญมาก"

โอโฮ ! ผู้ถวายซะอีกไปเลย คำพูดของหลวงปู่ประทับใจมาก ทำให้นึกว่าอย่างไรเสียเราจะต้องพยายามจัดการกับกิเลสของตนให้จงหนัก เพื่อความสมปรารถนาแห่งใจตน ไม่วันใดก็วันหนึ่ง สาธุ

"อย่าไปเรียนวิชานะ"

คืนหนึ่งมีนักศึกษาสาวผู้หนึ่งแต่งชุดฟอร์มมากราบหลวงปู่

หลวงปู่ถามว่า "ยังเรียนอยู่หรือเป็นครูเขา ? หือ" นักศึกษาหญิงตอบว่า "ยังเรียนอยู่เจ้าค่ะ" หลวงปู่บอกว่า "ระวังอย่าไปเรียนวิชานะ เรียนวิชาต้องเรียนให้หายโกรธ หายหลง หายลืมนะ ขอให้เคารพมันในพระธรรม แล้วเจริญใจถึงจะได้พ้นแก่พ้นตาย โลกุตตรธรรมมีอยู่จริง ๆ ด้วย ศาสนาพุทธคือพ้นเกิดพ้นตาย ผู้ใดถึงแล้ว เป็นผู้บรมสุขนั่นเอง"

"ระวังพ่อแม่จับติดคุกนะ"

เกือบทุกวันหลังกลับจากมหาวิทยาลัย นักศึกษาหญิงคนหนึ่ง จะไปกราบหลวงปู่ ที่วัดอาวุธวิกสิตาราม ประมาณทุ่มหนึ่ง มีการทำวัตรเย็น แล้วหลวงปู่จะแสดงธรรม แม่คน

น้อยหลวงปู่ก็เทศน์ หลวงปู่บอกว่าไม่ได้เทศน์ให้คนฟังเท่านั้นนะ เทวดาเขาก็ฟังด้วย ค็น
หนึ่งหลังจากเทศน์เสร็จแล้ว หลวงปู่หันมาที่นักศึกษาหญิงนั้นแล้วว่า

"ระวังพ่อแม่จะจับเราดิคุณนะ จำอดีตชาติได้ไหม ? การติดคุกอวิชานะ (การ
แต่งงาน) ถ้าติดคุกแล้วมันไม่จบนะ เราตายไปเขาก็เอาใหม่ คุณนี่แน่นหนานัก จะอยู่กับ
วิชาหรืออวิชาละ"

สักพักหนึ่งหลวงปู่มองหน้านักศึกษาผู้นั้นแล้วว่า "มัวตัวนี้วิ่งเร็วไม่ล้มหрок ไม่ต้อง
ติดคุก"

เหมือนท่านจะรู้ เพราะตอนแรก คุณพ่อ คุณแม่ของนักศึกษานั้น ต้องการให้ลูกสาว
แต่งงาน เหมือนที่ ๆ แต่ด้วยความตั้งใจเข้มแข็งที่จะปฏิบัติธรรมจริงของลูก ทำให้พ่อแม่
ต้องอนุญาต ไม่บังคับให้แต่งงานแล้ว สุดท้ายก่อนจะกลับบ้าน หลวงปู่สั่งว่า "ให้แผ่ส่วน
บุญกุศลให้พ่อให้แม่ด้วยนะ"

"เกาะชายจีวร"

ในวันหนึ่งมีผู้ศรัทธาหลายท่าน ได้มากราบหลวงปู่ มีผู้หญิงคนหนึ่งอายุประมาณ
๔๐ ปีกว่า เข้ามากราบหลวงปู่ด้วยความศรัทธา เธอนั่งพนมมือแล้วถามหลวงปู่ว่า "หลวง
ปู่เจ้าคะ ลูกจะขอเกาะชายจีวรหลวงปู่ ไปนิพพาน ด้วยคนนะเจ้าคะ"

หลวงปู่หันหน้ามาพูดตอบหญิงคนนั้นว่า "จี๊แท่นกันได้หรือเปล่าละ?"

"ไปดูหนังกันดีกว่า"

หญิงสาวกลุ่มหนึ่งมากราบหลวงปู่ แต่ละคนก็แต่งกายสวยงามรัดกุม ตอนหนึ่งหลวง
ปู่เทศน์ให้ฟังว่า "อยากดูหนังก็ให้ดูหนังเรา มีให้ดูตลอดเวลา ดูตามนี้ธรรมะดีขึ้น หนัง
เรานั้นดีลง จะไปติดอะไรกับหนัง จะไปเสียดยอะไรกับหนัง แค่ว่าห่อขนมปังเท่า
นั้นเอง คนรู้นะ ! เขาทิ้งกระดาศห่อขนมปังทั้งนั้นแหละ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ท่านรู้อย่างนี้ ท่านจึงไม่หลงไม่ลืม แล้วเราจะอวดดี ไปหลงไปลืม ทำไม !"

"กินเป็นยา"

หลวงปู่บอกกับลูกศิษย์หลังจากที่ท่านฉันอาหารเสร็จแล้วและลูกศิษย์ก็มาขออาหาร
ที่เหลือจากท่านไป ท่านบอกว่า "อาหารทุกอย่างให้ฉันเป็นยานะ ไม่ใช่เจ ไม่ใช่ ไม่ใช่ให้ติด
ทุกอย่างให้กินอาหารเป็นยารักษาโรคเท่านั้น"

"ลืกลืมทำไม"

พระภิกษุหนุ่มองค์หนึ่ง บวชเรียนธุดงค์กรรมฐานได้หลายพรรษาแล้ว เกิดร้อน ฟ้าเหลืองก็มีความปรารถนายากจะลืกลืมเพราะต้องการที่จะไปแต่งงาน ก็มาราบลา หลวงปู่เพื่อขอพร บอกหลวงปู่ครับผมจะลืกลืม หลวงปู่ก็ถามเหตุผล ภิกษุหนุ่มผู้นั้นก็อ้าง เหตุผลต่าง ๆ นานา ตอนหนึ่งหลวงปู่ก็ให้อโวหาว่า "ลืกลืมทำไม? พระเณรลืกลืมทำไม? เปลื้องข้าววัดไปแล้ว ยังจะเปลื้องข้าวพ่อแม่อีก โอโห! นึกว่าจะไปช่วยทำงาน กลับไป ช่วยให้เสียเงินเสียทองอีก พวกโกหกตัวเองนี่ โกหกพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ด้วย เพราะฉะนั้น อย่าหักโกหกเลย ถ้าไม่รู้ว่าบวชเพื่ออะไรแล้ว จะบวชทำไม? บวชโง่ ๆ จัง ๆ บวชทำไมล่ะ! เกะกะบ้านเมืองเขา บวชแล้วต้องฉลาดขึ้น"

"ท ทหารอดทน"

หลวงปู่เล่าให้ฟังว่า เมื่อครั้งที่ท่านยังไม่ได้บวช ท่านเป็นทหารและก็ได้อยู่ในฝ่าย ทำอาหาร มีผู้หญิงชอบมาแกล้งท่าน โดยเข้ามาจับท่าน ท่านจึงพูดว่า "อย่ามาจับนะ พ่อ แม่เขายังไม่ได้อนุญาต อย่ามาจับ อย่ามาต้อง บาปนะ"

"เราเคยทำเขาไว้"

ตอนเด็ก ๆ หลวงปู่เคยตกปลา ขณะปลาติดเบ็ด หลวงปู่สงสารจึงได้แกะปลาออกจาก เบ็ดแล้วปล่อยมันทิ้งไป ต่อมาภายหลังเมื่อหลวงปู่บวชแล้ว ขณะที่นั่งอยู่ในศาลาเพ็ญมี แผลตัวหนึ่งมองเห็นเงาของมันในตาของหลวงปู่ จึงใช้ขาของมันขว่นใต้ตาของหลวงปู่ อย่างแรง เลือดไหลอาบหน้า แล้วแมวก็นมาหลบอยู่ข้างหลังหลวงปู่ ทำให้ชาวบ้านหาแมว ไม่เจอ หลวงปู่บอกว่า "ไม่เป็นไร เราเคยทำเขาไว้" แล้วให้ลูกศิษย์เอาน้ำนมแม่ลูกอ่อน มาหยอดตา และให้ชาวบ้านนำแมวลับไปเลี้ยงที่บ้าน โดยสั่งกำชับไม่ให้ชาวบ้านรังแก มัน

"งานแต่งกับงานบวช"

หลวงปู่ได้มีกิจนิมนต์ไปบ้านโยมที่ศรัทธาท่านหนึ่ง เขาจัดงานแต่งงานให้กับ ลูกหลาน หลวงปู่ก็ไปงานนี้แล้วก็เทศน์ เทศน์ไปเทศน์มา คู่บ่าวสาวคู่นี้ก็เลยลืกลืมที่จะ แต่งงาน และขอจัดงานแต่งเป็นงานบวช ปู่กับย่า ตากับยายที่มาร่วมงานแต่ง ต่างซาบซึ้ง ในคำสอนของหลวงปู่ ก็เลยขอบวชตามหลานด้วย

"จี๋เกียจทำมาหากิน"

มีโยมผู้ชายคนหนึ่ง มีโอกาสได้กราบหลวงปู่ และถวายเป็นทานถวายหลวงปู่ ตอนหนึ่ง ถวายไปแล้วก็พูดไปว่า "หลวงปู่ครับ ผมไม่อยากทำมาหากิน อยากอยู่เฉย ๆ จะให้นั่งภาวนาผมก็ไม่อยากนั่ง"

หลวงปู่ตอบว่า "คนไหนขยัน คนนั้นแหละ เป็นลูกพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คนไหนจี๋เกียจ จี๋คร้าน เป็นลูกของกิเลส"

"ฟังธรรมะอย่างไรดี?"

ในตอนหนึ่ง หลวงปู่ท่านได้เทศน์โปรดญาติโยมจากกรุงเทพฯ ทุกคนนั่งสมาธิหลับตาฟังกันอย่างสงบ หลวงปู่ก็กวาดสายตาไปทางโน้นบ้างทางนี้บ้าง แล้วก็เทศน์เป็นช่วง ๆ ก่อนจบหลวงปู่พูดว่า "ฟังธรรมะไม่ใช่ฟังเท ฟังทิงนะ ฟังธรรมต้องทำไปด้วยจี๋"

"จี๋ของกู"

หลวงปู่ปรารภขึ้นลอย ๆ ในวันหนึ่งว่า "คนเรานี้มันบ้า จี๋ออกไปจากตูดแล้ว ก็ยังยึดว่าจี๋ของกูอีก"

แล้วท่านก็เล่าให้ฟังว่า มีชาย ๒ คน คนแรกเดินไปในทุ่งแล้วจี๋กองเอาไว้ อีกคนหนึ่งเดินมาเห็นจี๋กองนั้น แต่ก็ไม่ทราบว่าเป็นผู้จี๋ ชายคนที่สองก็บ่นว่า "จี๋ของใครวะ? เหมือนตายห่า" พอเจ้าของจี๋ได้ยินเข้า โมโหใหญ่ พูดตอบว่า "มึงมาค่ากูจี๋เหมือนทำไมวะ!" อีกคนก็ตอบว่า "กูไม่รู้เนี่ย ว่าจี๋ของมึง" ทั้ง ๒ คน ก็เลยทะเลาะกัน หลวงปู่บอกว่า "ดูซิ คนเราแม้แต่จี๋ของมันถ้ายออกไปแล้ว ใครมาว่ามันก็ยังโกรธ นั่นแหละความหลง"

"สังกัดวัดอะไร"

มีชายคนหนึ่งได้มีโอกาสเข้าพบหลวงปู่ ในคราวที่หลวงปู่เดินทางไปกิจนิมนต์ ชายผู้นั้นถามหลวงปู่ว่า "หลวงปู่อยู่วัดอะไรครับ?" หลวงปู่ตอบว่า "อยู่วัดสองขา" (หมายความว่า อยู่ตรงไหน? ตรงนั้นก็เป็นวัด)

"บอคนอกสว่างใน"

มีอยู่วันหนึ่ง หลวงปู่ก็เล่าเรื่องหลวงพ่อดังให้ฟัง (หลวงพ่อดัง เป็นพระที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เคยปฏิบัติกับหลวงปู่ ในถ้ำภูคา จ.นครสวรรค์) หลวงปู่บอกว่า "หลวงพ่อดัง ท่านตาบอด ท่านบอดแต่ตา แต่ธรรมะท่านไม่บอดนะ"

"พระธุดงค์"

มีพระกลุ่มหนึ่งจะออกธุดงค์ ก็ได้มากราบขอพรหลวงปู่ และขอคำแนะนำก่อนที่จะไปธุดงค์ หลวงปู่ก็ให้อโวหาว่า "เข้าป่าก็ให้เข้าป่าเป็นปัญญา เข้าป่าโง่ ๆ ก็เป็นธุดงค์ ไม่ใช่ธุดงค์นะ"

"เป็นโสดทำไม"

กลุ่มสาวโสดสี่คนเป็นกลุ่มที่ผ่านการปฏิบัติมาไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี ได้มีศรัทธามากราบเยี่ยมหลวงปู่ ก่อนหน้าที่จะมากราบหลวงปู่ก็ได้วิจารณ์เรื่องทุกข์ของการแต่งงาน ในกลุ่มสาวโสดทั้ง ๔ คน บางคนก็มีชายหนุ่มมาหมายปอง แต่หญิงผู้นั้นก็พยายามที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับ แต่ในใจก็ยังมึนจิตที่พึงพอใจ ก็พากันมากราบหลวงปู่เพราะบังเอิญวันหยุดงานตรงกันพอดี หลวงปู่ก็ให้ธรรมะว่า "พวกโสดาโลกุตตระนี้ทำงานได้มากกว่าใคร ทำงานเท่าไรก็ไม่เก้อเงิน อนาคาโลกุตตระทำงานได้มาก เข้าบ้านเข้าวัดได้ แต่ไม่ยอมมีคู่ ใจกายโสด จิตโสด โสดจากสังโยชน์ ๕ นี้ละ"

"เข้าวัดเมื่อไรดี"

มีผู้หญิงคนหนึ่ง มากราบหลวงปู่ แล้วก็เลยขอโอกาสถามหลวงปู่ว่า "หลวงปู่คะ เมื่อไรลูกจะได้มาอยู่วัดชะที"

หลวงปู่ตอบว่า "หมดโกรธแล้วอยู่วัดดีนะ"

"เมื่อไรจะละสังขาร"

มีญาติโยมที่เป็นลูกศิษย์หลวงปู่ ก็มักจะชื่นชมความอายุยืนของหลวงปู่ และก็อยากจะให้หลวงปู่มีอายุยืนนานไปมาก ๆ ก็พยายามขอให้หลวงปู่มีอายุยืนกว่าร้อยปี บางพวกก็สงสัยอยากทราบว่า หลวงปู่จะละสังขารเมื่อไร? ก็เลยกราบเรียนถามหลวงปู่ว่า "หลวงปู่ครับ หลวงปู่จะละสังขารเมื่อไร? บอกได้ไหมครับ?" หลวงปู่ตอบว่า "ตายวันไหน ก็บอกวันนั้นซี่"

"เกิดบ่อย ๆ ตายบ่อย ๆ สนุกหรือ?"

มีโยมผู้หญิงคนหนึ่งชอบติดตามฟังธรรมของหลวงปู่เสมอ วันหนึ่งหลวงปู่บอกว่า "ขอให้เป็นผู้ช่วยเหลือดำรงศรัทธาพุทธศาสนาเอาไว้ด้วยนะ ให้มีลมหายใจเป็นธรรมะ ยืน เดิน นั่ง นอนเป็นธรรมะ ลมหายใจเข้าออกอยู่กับธรรมะ เกิดบ่อย ๆ ตายบ่อย ๆ สนุก"

หรือ? อย่าตายนะ ! จะได้ไม่เกิด คนที่ไม่ตายคือคนที่ตัดอาสวะได้ ตัดกิเลสตัณหาได้ เราพ้นจากอาสวะเดี๋ยวนี้ก็จะสำเร็จตลอดไป ไม่มีเสื่อมนะ"

"เกิดมาเพื่อดับกิเลสตนเอง"

นักศึกษาท่านหนึ่ง ได้เรียนถามหลวงปู่ว่า "คนเราเกิดมาเพื่ออะไรคะ"

หลวงปู่ตอบว่า "เกิดมาเพื่อดับกิเลสตนเองซี่! ให้ละกามเค็ดขาดในภพนี้ ตัดให้ขาดจากการเป็นของคู่ ปุถุชนเต็มขั้นหนาด้วยกิเลส ได้แต่ศึกษาไม่นำมาปฏิบัติ แล้วจะรู้แจ้งได้อย่างไรเล่า ?

เกิดมาทำไมให้ต้องวนเวียน เกิดแล้วตายไม่สิ้นสุดจะเอาอีกหรือ? เราชาวพุทธให้เร่งเจริญอริยมรรค ๔ อริยผล ๔ ศาสนอยู่ที่ขั้น ๕ มิใช่อยู่ที่อื่นเลย

คนอื่นทุกคนล้วนเป็นอาจารย์ของเรา ทดสอบเราทั้งดีทั้งชั่ว เมื่อเรามีสังขารครบบริบูรณ์แล้ว อย่าได้ทับโลกุตตรธรรมเลย อย่ามัวแบกทุกข์อวิชชาอยู่เลย อย่าได้ประมาทนิ่งนอนใจนะ ขอให้สำรวมในกายวาจาใจ ให้เต็มตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ให้ศรัทธามั่นในโลกุตตรธรรม จะได้รู้แจ้งธรรม พ้นเกิด แก่ เจ็บ ตาย"

"เดินไม่ถูกทาง ไม่ถึงที่หมายได้นะ"

มีอุบาสิกานักขุยก์กลุ่มหนึ่ง มากราบหลวงปู่แล้วชวนำเรื่องคนอื่นมาวิจารณ์ หลวงปู่เตือนว่า "พวกเราถูกความแก่ เจ็บ ตาย คัดโทษไว้แล้ว จงรีบแก้ไขตัวเองซี่! เกิดเป็นทุกข์ เจ็บเป็นทุกข์ ตายเป็นทุกข์ จะเอาอีกหรือ? หือ? มัวแต่มองตาคนอื่นทำไม? ตาของเราก็มี มองผิวหน้าคนอื่นทำไม? หน้าของเราเองก็มีอยู่รอบ มองหน้าคนอื่นทำไม หน้าของเราก็มีอยู่แล้ว ระวัง ! อย่าคล้อยตามคน สัตว์ บุคคล จะหลงทาง เดินไม่ถูกทางไม่ถึงที่หมายได้นะ"

แสวงธรรม Sawaengthamma@hotmail.com